

Ewa Łużyniecka

Lubiąż, gm. Wołów, woj.
wrocławskie

Informator Archeologiczny : badania 17, 200-201

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KTKWY, gm. Krzyżanów
woj. płockie

PP Pracownia Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Łodzi

Badania prowadzili: mgr mgr Andrzej Bartozak, Grzegorz Kotkowski, Janusz Pietrzak, Justyna Skowron, Janusz Tomala /autor sprawozdania/, Finansował WKZ w Płocku. Pierwszy sezon badań. Późnośredowieczne grodzisko stożkowe.

Badania na stanowisku w Kterach przeprowadzono w ramach weryfikacji grodzisk południowo-zachodniej części województwa płockiego. Obejmowały one wykonanie planu sytuacyjno-wysokościowego grodziska, ciągu odwiertów przez kopiec ręcznym diwidrum geologicznym oraz dwóch wykopów sondażowych.

Grodzisko położone jest wśród łąk na zachód od zespołu dworsko-parkowego w Kterach. Kopiec w znacznym stopniu jest niszczonej przez usytuowaną na jego szczycie lodowię /funkcjonującą do połowy bieżącego stulecia/. Średnica kopca u podstawy wynosi 27,5 m, wysokość ponad otaczający teren około 4 m. Grodzisko otoczone jest fosą oraz niewysokim wałem.

Wykop I - usytuowano na kulminacji kopca. Wkop pod lodowię zniszczył jego centralną część. Materiał zabytkowy /fragmenty ceramiki, kości zwierzęcych/ pochodzi z XIV w., lecz znajdował się na żłobu wtórnym.

Wykop II - przeprowadzono przez otaczający fosę wał. W wykopie tym nie natrafiono na materiał zabytkowy.

Badania zakończono.

LEGNICA, gm. Świdlica
woj. zielonogórskie
Stanowisko 12

patrz okres nowożytny

LUBIĄŻ, gm. Wołów
woj. wrocławskie

Wojewódzki Ośrodek
Archeologiczno-Konserwatorski
w Wrocławiu

Badania prowadziła mgr inż. arch. Śwa Łużyńska. Finansował WOAk we Wrocławiu. Drugi sezon badań. Zespół poklasztorny /XIII - XVIII w./.

Badanie kontynuowano na terenie ogrodu wschodniego zespołu poklasztornego, na terenie dziedzińca wewnętrznego pałacu opatów i północnego wirydarza części kłauzuruwej. Przebadano obszar w przybliżeniu 60 arów, odkryto i zinterpretowano 27 obiektów.

Badania terenu ogrodu wschodniego pozwoliły na określenie zasięgu części gospodarczej XIII-wiecznego klasztoru opaterskiego, wyznaczonej przez mur obwodowy. Przy południowej części muru obwodowego odsłonięto gotycki budynek o fuskoci obronnej, w południowo-wschodnim narożniku - fundamenty wieży obronnej z piecem ogrzewczym - hypokaustum. Przy środkowym fragmencie muru obwodowego odsłonięto łaźnię i trzy piece - jeden ceglany, pokryty pierwotną kopułką, dwa pozostałe, również ceglane słabo zachowane. Na północ od pieców odkryto fundamenty wczesnogotyckiego budynku, a w północno-wschodniej części ogrodu odsłonięto piwnicę gotycką z brukowaną podłogą. Fundamenty wydźwignione zamknięcia od wschodu części gospodarczej XIII-wiecznego klasztoru, które stanowią istniejące mury kurtynowe.

Na dziedzińcu wewnętrznym byłego pałacu opatów odkryto omentarz średniowieczny - leży on na północ od kościoła. W wirydarzu, w części kłauzuruwej odkryto salę klasztoru romańskiego, przylegającą do XII-wiecznego kościoła. Jest to sala ceglana, dwunawowa, pięcioprzęsłowa, kryta sklepieniem krzyżowym, posadowionym na okrągłych ceglanych kolumnach.

Reasumując, badania pozwoliły na wydzielenie trzech faz w budowie odkrytego klasztoru:

- I faza - romańska, dotyczy budowy pierwszego kościoła klasztornego i klasztoru - części kłauzuruwej.
- II faza - wczesnogotycka związana jest z przebudową prezbiterium kościoła, budową muru obwodowego i niektórych zespołów gospodarczych.

III faza - gotycka dotycząca przebudowy części kościoła klasztornego i budowy kolejnych budynków części gospodarczej klasztoru.

Badania na konsultowane z prof. dr. J. Rozpędowskim i dr. Os. Lareta.
Prace będą kontynuowane w r. 1984.

ROBLIN
Stare Miasto
kloster VI

patrz okres nowożyty

LUBSTÓWEK, gm. Sempolno
woj. konińskie
Stawisko 1

Muzeum Okręgowe
w Koniinie

Badania prowadził mgr Mirosław Olszowski. Finansował
Muzeum Okręgowe w Koniinie. Pierwszy sezon badań.
Gródek stożkowaty /XIV w./.

Gródek położony jest na zachodnim krańcu jeziora Lubstowskiego i na północy-zachód od wsi Lubstówek. Od strony północnej i zachodniej otoczony podmokłymi łąkami, wznosząc się ponad nie na 7,5 m. Do chwili obecnej zachowała się 1/3 pierwotnej objętości gródka. Pozostała część została rozebrana jeszcze przed wojną w celu wyrównania okolicznych pól. Celem badań było określenie stopnia niszczenia obiektu oraz jego chronologii.

Prace badawcze prowadzono na znacznej wysokości, gdzie założono 2 sondy o wymiarach 3 x 3,5 m. oraz 3,3 x 4,0 m., które pozwoliły stwierdzić, że część centralna gródka oraz partie wschodnia, południowo-wschodnia, północna i północno-wschodnia uległy bezpowrotnemu zniszczeniu. Zachowane partie zachodnia pozwoliła stwierdzić, że gródek usypany z piasku, o świrwej konstrukcji, wzmocnionej wewnątrz warstwami gliny. Brak jest śladów fosy, co potwierdzałoby sytuację obserwowaną w terenie o pierwotnej możliwości otoczenia gródka przez wody jeziora /na długości około 3/4 obwodu/.

W trakcie badań uzyskano liczny materiał kostny zwierzęcy oraz ceramiczny, jak również nieliczne przedmioty żelazne.

Wstępna analiza materiału pozwala datować go na lata około połowy XIV wieku.

Badania zakończono.

Materiał i dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym w Koniinie.

ZKONO, gm. Wągrowiec
woj. pilskie
Stawiska 3 i 4

patrz wczesne średniowiecze

ZŁOZYCA
woj. płockie
Stawisko 1 - Rynek

PP Pracownia Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Łodzi

Badania prowadził mgr Andrzej Bartoźak /autor sprawozdania/
przy współudziale mgr mgr Janusza Pietrzaka i Janusza Tomeli. Finansował WKZ w Płocku. Trzeci sezon badań.
Miasto łokajskie /XIII - XI w./.

Badania prowadzone były na rynku /Plac Kościuszki/ i stanowiły kontynuację prac rozpoczętych w 1982 roku. Miały one na celu dalsze rozpoznanie zabudowy południowej pierzei rynku /całkowicie wyburzonej ok. 1820 r./ oraz ustalenie sposobu zagospodarowania zaplecza działek przyrynkowych. Wykono 3 wykopy archeologiczne oznaczone numerami VA, VB, VC.

Wykop VA. o wymiarach 12 x 2 m wytyczono na przedłużeniu wschodniego boku wykopu V z 1982 r. z kierunku południowym, tj. przestąpiła do wyburzenia pierzei. Sięgał on w głąb parceli przyry-